Velkej vůz - Tři dny na břiše

Starý muž kráčí
ospalou dlouhou ulicí
brouká si potichu
deštivý blues
z oblohy dolů
a do tmy plačící
dívá se mlčky
velkej vůz

Má hlavu plnou
(jak uhel) černýho splínu
a život prý ho
už vůbec nebaví
a kapky deště
bubnují rytmus evergreenů
na kabát těžký
a děravý

ozvěnu probouzí
kroky tak těžce loudavý
a zvuky noci
v pátách mu lačně běží
on klidně kráčí dál
možná se zastaví
jakmile velkej vůz
srazí se s věží